

Dnešního večera vám nebudu vyprávět příběh jako takový. Měl jsem kdysi přítele, který byl daleko lepším vypravěčem, než jsem nyní já. Přítele, s kterým jsme často rozmlouvali a říkali si příběhy a hádanky. Dodnes si pamatuji jednu... ne ani tak báseň, kterou jsem od něho kdysi slyšel. Možná se v ní ukrývá mnohé, možná je to jen prostě povídání nad večerním mokem. Podělím se o ni s vámi, mí drazí.

Pozvedněte křídla, bratři, sestry moje v let

Je čas splatit této zemi, lidu daň

Čeká nás bitva, poslední to litý střet

Vydejme se ztrestat nepřítelé, litou saň

Bratři, sestry, děti ze všech koutů země

Voláme vás k poslednímu střetu, boji

Cenu věků nyní splatí dračí plémě

Ochraňme pro potomky tu zemi svoji

Nepřítel vítězí, zkáza to je krutý pán

Služebníkem toho, jenž nás kdysi zradil

Země a svět co byl nám kdysi dán

Cenu za něj každý z nás již splatil

Dnes nastane posledního vzletu čas
Každého z našeho plémě v boji let
Vzpomeň lide někdy zas na nás
Vždyť pro tebe chráníme tento svět

Kupředu mí druzi, kupředu vrhněme se
Poražme jeho jež vůli cizí zkázy koná
Nehled' zítřku, nehled' noci, nehled' dne
Ni každý z nás třeba při boji skoná